

Pte Kenneth Purdy Buchanan

07 F 13

Kenneth werd geboren op 25 juli 1925 als de zoon van Phillip en Susan Buchanan. Hij was echtgenoot van Barbara Gwendoline Buchanan, uit Steyning, Sussex, Engeland. Op zijn 19e jaar had hij drie jaar voorgezet onderwijs afgemaakt, hij volgde daarna een cursus commerciële economie op een avondschool en ging werken als klerk/verkoper bij een meubelfabriek. Eén van zijn hobby's was o.a. het verzamelen van postzegels. Hij hield verder van schaatsen, jagen en schieten. Hij speelde left-wing bij het ijshockey, en halfback in American football, en was werper bij het honkbal. Hij speelde ook drums, piano en kon goed zingen. Hij nam dienst op 14 juni 1940 bij de Nova Scotia in het stadje Truro, waar hij woonde en werkte. In die tijd was hij 1.78 meter lang en woog 62 kg, hij had een gezonde huidskleur, grijze ogen en licht blond haar. Na ingedeeld te zijn bij the North Nova Scotia Highlanders, 1st Bataljon, in Amherst, Nova Scotia, kreeg hij de rang van soldaat en het registratienummer F 50171. Hij was lid van the Highlanders band, en bespeelde de drums in Canada en in Engeland. Hoewel hij het spelen in de band heel leuk vond, kreeg hij in 1942 het gevoel wat anders te willen en gaf er de voorkeur aan om chauffeur te worden en bereikte dat uiteindelijk ook. Hij kwam in Engeland aan op 31 juli 1941 en diende daar tot 9 juli 1944, toen werd hij ingescheept voor de invasie in Normandië. Hij werd benoemd tot plaatsvervangend 1^e korporaal, maar werd in 1943 op eigen verzoek terug geplaatst naar de rang van soldaat. In augustus van dat jaar werden the North Nova Scotia Highlanders gelegerd bij Steyning, in het zuiden van Sussex. Hier zou hij een meisje, Gwenda Barbara, ontmoeten, waar hij verliefd op werd. Zij ontmoetten elkaar dikwijls tijdens zijn verlof en wanneer ze elkaar niet konden ontmoeten dan telefoneerden ze en ze schreven elkaar veel brieven. Ze gingen op 4 mei 1944 trouwen en maakten vanzelfsprekend plannen voor na de oorlog. Toen kwam D-Day en vocht Kenneth in Frankrijk en nam deel aan de verdere opmars naar Duitsland. Op Valentijnsdag, 14 febr. 1945 werd hij verblijd met de geboorte van een dochter en kreeg verlof om de doop in maart bij te wonen. Toen hij op het vasteland terugkeerde schreef hij wekelijks een brief waarin hij aangaf hoe erg hij verlangde om zijn vrouw en dochter weer te zien. In een brief schreef hij bijvoorbeeld: *"Tijdens de overtocht naar het vasteland zag ik toen de enorme witte kliffen van Engeland. Oh, wat was dat mooi om te zien. Ik moet eerlijk toegeven dat ik enorme heimwee voelde en ik kon mijn ogen er niet vanaf houden."*

Toen ik door de verreijker keek kon ik een dorp en radiozendmasten aan de overkant zien. Zij waren zo dichtbij dat het leek of ik ze bijna aan kon raken. Het bracht mij heel erg dicht bij jou lieveling..en het leek net of ik even in Engeland met jou was. Ik vergeet nooit de gevoelens die ik had en hoe droevig ik me voelde toen ik verder moest. Om aan jou te denken terwijl je maar 40 kilometer ver weg bent en ik kan je daar dan niet zien.. Lieveling het is niet eerlijk. Wij verdienen dat niet. Alhoewel op een dag Ik zeg dit al drie maanden en soms vraag ik mij af hoe lang ik dit nog zal zeggen."

Hij was toen, begin van mei 1945, in Ihrhove, Duitsland net over de Nederlandse grens .

Kenneth Buchanan sneuvelde op de ochtend van 6 mei 1945 op 24 jarige leeftijd door een noodlottig ongeval. Een van de andere soldaten, private Campbell was het magazijn van zijn Stengun aan het controleren. Tijdens het verwijderen van de patroonhouder gleed Campbell's hand uit en kwam tegen de trekker van de stengun, die onmiddellijk afging. De kogel trof Kenneth dodelijk. Op 8 mei 1945 was de oorlog in Europa beëindigd. Tien dagen later ontving Gwenda het droevige nieuws in Engeland.

Kenneth Buchanan werd op 9 mei tijdelijk in Ihrhove begraven en is later op 12 maart 1946 herbegraven op de Canadese begraafplaats te Holten .

